

Vượt sông Giô-đanh và được chuẩn bị để chiến đấu

Đọc Kinh văn: G-suê 3:1—4:24; 5:1-10

I. G-suê 3:1—4:24 là kĩ thuật về việc dân Israel vượt sông Giô-đanh:

- A. Khi dân Israel thấy Hòm Giao ước của Đức Chúa Trời của họ và các thầy tế lễ Lê-vi khiêng Hòm thì họ rời chỗ đóng trại và đi theo—3:3, 6:
1. Hòm là hình bóng về Christ, hiện thân của Đức Chúa Trời Tam Nhất—Xuất. 25:10-22.
 2. Khi Hòm của Đức Chúa Trời đi cùng con dân Israel thì Đức Chúa Trời Tam Nhất đi cùng với họ, đi đầu và bởi đó là người đầu tiên bước vào nước—G-suê 3:8, 11.
 3. Hòm vẫn ở trên vai các thầy tế lễ hàm ý rằng về hình bóng, các thầy tế lễ khiêng Hòm trở nên một thực thể với Đức Chúa Trời Tam Nhất—c. 3:
 - a. Họ và Đức Chúa Trời là một người tập thể—một Thần-nhân tập thể.
 - b. Đức Chúa Trời bước đi trong bước đi của họ, và họ bước đi trong bước đi của Đức Chúa Trời.
- B. Sông Giô-đanh hình bóng cho sự chết và phục sinh của Christ—Công. 2:23-24; 3:15:
1. Hòm Giao ước của Chúa vượt lên trước dân sự để bước vào sông Giô-đanh—G-suê 3:11.
 2. Việc Hòm bước vào và ra khỏi sông Giô-đanh hàm ý đến sự chết và phục sinh của Christ—c. 15; 4:11.
- C. Israel vượt sông Giô-đanh không hình bóng cho sự chết vật lí của tín đồ, nhưng hình bóng cho việc tín đồ kinh nghiệm sự chết của Christ, trong đó người cũ bị kết liễu và chôn—La. 6:3-5; Ga. 2:20:
1. Theo hình bóng, sông Giô-đanh chỉ về sự chết của Christ mà tín đồ được báp-têm vào—La. 6:3-4.
 2. Con dân Israel đã trải qua sự chết của Christ để chôn người cũ của họ và trở nên một người mới trong Christ—2 Cô. 5:17:
 - a. Họ sẵn sàng tiến vào miền đất tốt tươi, chiếm miền đất làm sản nghiệp, và tham dự chiến trận chống lại người Ca-na-an; tuy nhiên, trong người cũ, họ không thể giành được chiến thắng.
 - b. Theo hình bóng, họ đã được chôn trong sự chết của Christ, và sau đó, họ phục sinh trong sự phục sinh của Christ trở thành một người mới trong Christ để đánh trận thuộc linh—Êph. 6:10-20.
 - c. Chúng ta cần nhận thức rằng người cũ, tức con người thiên nhiên của chúng ta không đủ phẩm chất để đánh trận thuộc linh hầu đạt được Christ; trong Christ, chúng ta không còn là người cũ nữa mà là một người mới—4:22-24.
 3. Việc tín đồ được báp-têm vào trong sự chết của Christ, giống như việc vượt qua sông Giô-đanh, dẫn tín đồ vào sự phục sinh của Christ—La. 6:3-6; Côl. 2:12:
 - a. Về phương diện được chôn, báp-têm là sự kết liễu người cũ của chúng ta.
 - b. Về phương diện phục sinh, báp-têm là sự nảy mầm của linh chúng ta để chúng ta có thể được làm cho sống động trong Christ bởi sự sống thần thượng—Gi. 3:6, 15; La. 8:10.
 - c. Trong lĩnh vực phục sinh, chúng ta vui hưởng Christ là miền đất tốt tươi bao-hàm-tất-cả mà trong đó, chúng ta bước đi và thậm chí được chăm rẫy, được xây dựng để hoàn thành gia tể của Đức Chúa Trời—6:4; Côl. 2:7.
- D. Việc Israel vượt qua sông Giô-đanh và tiến vào miền đất tốt tươi có liên quan đến việc Israel sở hữu và vui hưởng miền đất tốt tươi, điều này hình bóng cho kinh nghiệm thực tiễn của tín đồ về những sự phong phú của các phước hạnh trong Christ, như được khai thị trong sách Ê-phê-sô—G-suê 4:1.

- E. Việc Israel tiến vào miền đất tốt tươi sau khi vượt qua sông Giô-đanh hình bóng cho kinh nghiệm của tín đồ khi chiếm lấy cõi trời, nơi Sa-tan và quyền lực tối tăm của hắn trú ngụ—Êph. 2:2; 6:12.

II. Mười hai viên đá được đem ra khỏi sông Giô-đanh, và mười hai viên đá khác được dựng lên trong sông Giô-đanh—G-suê 4:3-9:

- A. Mười hai viên đá được đem khỏi sông Giô-đanh tượng trưng cho mười hai chi phái của Israel mới—cc. 3-7.
- B. Các viên đá được đem lên khỏi nước sông Giô-đanh tượng trưng cho sự phục sinh từ chỗ chết—c. 7:
1. Mười hai viên đá này là một dấu hiệu, cho thấy rằng Israel mới, “được phục sinh” là chứng cứ của việc vượt qua nước sự chết—cc. 6-7, 21-24.
 2. Điều này hình bóng cho việc tín đồ kinh nghiệm sự phục sinh từ chỗ chết cùng với Christ—La. 6:3-4.
- C. Mười hai viên đá khác được dựng lên ở giữa sông Giô-đanh tượng trưng cho mười hai chi phái Israel trong sự sống cũ và trong bản chất cũ của họ—G-suê 4:9:
1. Giô-suê dựng mười hai viên đá này ở giữa sông Giô-đanh, nơi có Hòm, tượng trưng cho việc Chúa muốn Israel trong bản chất cũ của họ phải lưu lại dưới nước sự chết của sông Giô-đanh.
 2. Điều này hình bóng cho việc con người cũ của tín đồ nên lưu lại trong sự chết của Christ—La. 6:6; Ga. 2:20; Phil. 3:10.
- D. Hai bộ gồm mười hai viên đá này tượng trưng cho người cũ của chúng ta phải được chôn và người mới đã được phục sinh của chúng ta đang sống và làm việc cùng với Đức Chúa Trời Tam Nhất như một; điều này tương ứng với Khải thị trong Ê-phê-sô 2:1, 4-6, 15, và 10.

III. Các thầy tế lễ khiêng Hòm Chứng cứ đứng yên trên đất khô ở đáy sông Giô-đanh cho đến khi tất cả dân tộc này đã hoàn toàn vượt qua sông Giô-đanh—G-suê 3:8, 13-15, 17; 4:10-11, 15-18:

- A. Các thầy tế lễ khiêng Hòm là những người đầu tiên bước vào nước và là những người cuối cùng bước ra khỏi nước; họ đứng chờ ở đáy sông để toàn dân của Đức Chúa Trời vượt qua—3:17; 4:15-16.
- B. Đức Chúa Trời đặt các thầy tế lễ ở chỗ chết để người Israel có con đường đi đến miền đất sống—c. 10:
1. Đáy sông là vị trí chết; nơi đó không có gì thoải mái hoặc thu hút.
 2. Khiêng Hòm Chứng cứ tại đáy sông là một sự chịu khổ lớn.
 3. Chúa đang tìm kiếm một nhóm người giống như các thầy tế lễ trong Giô-suê chương 3 và 4, bước vào nước, tức là những người đầu tiên bước vào chỗ chết—3:8, 17:
 - a. Họ sẵn sàng chịu thập tự giá xử lý đầu tiên, đứng ở chỗ chết để Hội thánh tìm được con đường sống—2 Cô. 4:10-12.
 - b. Đức Chúa Trời trước hết phải đặt chúng ta vào chỗ chết trước khi những người khác có thể nhận được sự sống—Gi. 2:19; 12:24; 1 Cô. 15:36.
- C. Vì sứ đồ Phao-lô cung ứng sự sống bằng cách chịu chết nên ông có thể làm chứng: “Vậy nên, sự chết vận hành trong chúng tôi, còn sự sống trong anh em”—2 Cô. 4:12:
1. Công tác của các sứ đồ là công tác sự chết vận hành trong họ hầu sự sống có thể vận hành trong tín đồ—cc. 10-12.
 2. Thành quả, kết quả, của sự chết vận hành trong chúng ta thì thật tuyệt diệu—đó là sự sống trong người khác—c. 12.
 3. Công tác thật của chức vụ giao ước mới không phải là vấn đề công tác, mà là vấn đề chịu chết—c. 1; 3:8-9; 5:18.

4. Trong sự khôi phục của Chúa, chúng ta cần chết hầu cho sự sống có thể hành động trong người khác; do vậy, việc chúng ta chịu chết chính là công tác của chúng ta—4:12.
5. “Chúa không cần anh em hoàn thành công tác cho Ngài. Ngài cần anh em chịu chết. Nếu anh em chịu chết, sự sống sẽ hành động trong người khác. Anh em sẽ cung ứng sự sống cho người khác bằng cách chịu chết. Do đó, công tác của chúng ta là được đặt vào chỗ chết”—*Nghiên cứu sự sống sách 2 Cô-rin-tô, Bài 33*, tr. 295, tiếng Anh.

IV. Mặc dù người Israel đã được kỉ luật, huấn luyện và đủ điều kiện nhưng sau khi vượt sông Giô-đanh, họ vẫn cần được chuẩn bị thêm trước khi tấn công—G-suê 5:1-10:

- A. Vượt sông Giô-đanh là để đánh trận chống lại bảy chi tộc trong miền đất Ca-na-an—4:12-13.
- B. Khi Giô-suê tham gia vào phép lạ vượt sông Giô-đanh, ông được làm cho mạnh mẽ để dẫn đầu chiến đấu chống lại dân Ca-na-an thuộc quỷ—3:6-7, 10; 4:14.
- C. Đức Giê-hô-va truyền bảo Giô-suê “cắt bì con dân Israel lần thứ nhì”—5:2:
 1. Mục đích của cắt bì là làm cho tuyển dân của Đức Chúa Trời thành một dân mới để thừa hưởng miền đất hứa của Đức Chúa Trời—đc. Sáng. 17:7-12.
 2. Việc cắt bì của dân Israel mới hình bóng cho sự cắt bì của Christ, bởi sự chết của Ngài, được áp dụng cho tín đồ trong việc lột bỏ thân thể của xác thịt hầu họ có thể thừa hưởng Christ trong sự phục sinh là phần được Đức Chúa Trời chia cho họ—Côl. 2:11-12; 1:12.
 3. Cắt bì thuộc linh là tiếp nối việc chôn trong sự chết của Christ—La. 6:3-4:
 - a. Qua việc vượt sông Giô-đanh, Israel cũ đã được chôn và một Israel mới xuất hiện; đây là công tác khách quan được Đức Chúa Trời thực hiện.
 - b. Việc con dân Israel được cắt bì là sự áp dụng thực tiễn những gì Đức Chúa Trời đã làm trong việc vượt sông Giô-đanh—G-suê 5:2-9.
 4. Trong Tân Ước, cắt bì thuộc linh là liên tục áp dụng sự chết của Christ cho xác thịt của chúng ta—Phil. 3:3; Côl. 2:11:
 - a. Dù về sự kiện, chúng ta đã được báp-têm vào sự chết của Christ, đã được chôn và được làm cho sống dậy cùng với Ngài nhưng trong thực tiễn, mỗi ngày chúng ta vẫn phải áp dụng việc cắt bì của thập tự giá cho xác thịt của chúng ta bởi Linh—La. 8:13; Ga. 5:24.
 - b. Đây là tính thực tại và thực tiễn của việc lưu lại trong sự chết và sự chôn của Christ.
- D. Con dân Israel đã cắm trại tại Ghinh-ganh và giữ lễ Vượt qua tại đồng bằng Giê-ri-cô—G-suê 5:10:
 1. Tiệc Vượt qua được tổ chức để ghi nhớ việc Đức Giê-hô-va cứu chuộc Israel khỏi sự phán xét bằng cái chết trên các con đầu lòng của họ và cũng để nhớ Đức Giê-hô-va đã cứu Israel khỏi Ai Cập và sự bạo ngược của Pha-ra-ôn—Xuất. 12:3-7, 11-14; 14:13-30.
 2. Việc giữ lễ Vượt qua hàm ý rằng giống như Đức Giê-hô-va đã cứu Israel khỏi Pha-ra-ôn và Ai Cập thì Ngài cũng sẽ tiêu diệt các chi tộc Ca-na-an và giải cứu Israel khỏi họ—G-suê 5:10.
 3. Việc Israel giữ lễ Vượt qua hình bóng cho việc tín đồ giữ bàn Chúa để nhớ Chúa là Đấng cứu chuộc và Đấng cứu rỗi của họ—Mat. 26:26-28.